

Vysokodávkovaná imunoablativní terapie s autologní transplantací hematopoetických kmenových buněk v terapii roztroušené sklerózy

Radovan Bunganič^{1, 2}, Kamila Žondra Revendová^{1, 2}, Martin Lachnit³, Zdeněk Kořístek³, Tomáš Jelínek³, Michal Bar^{1, 2}, Roman Hájek³, Pavel Hradílek^{1, 2}

¹ Neurologická klinika, Fakultní nemocnice Ostrava,

² Katedra klinických neurověd, Lékařská fakulta Ostravské univerzity v Ostravě,

³ Klinika hematonekologie, Fakultní nemocnice Ostrava

OSTRAVSKÁ UNIVERZITA
LÉKAŘSKÁ FAKULTA

FNO
FAKULTNÍ
NEMOCNICE
OSTRAVA

Ve sledované kohortě došlo ke stabilizaci nemoci u většiny pacientů po AHSCT. Je potřeba další výzkumu k identifikaci pacientů, kteří by z této terapie mohli nejvíce profitovat a současně formulovat jasné guidelines pro klinickou praxi.

Úvod:

Díky pokroku v dostupnosti a efektivitě léčiv se prognóza pacientů s roztroušenou sklerózou (RS) neustále zlepšuje. I přesto je však skupina pacientů s agresivním, až maligním průběhem, u kterých konvenční terapie není dostatečná, nebo nejsou naplněna úhradová kritéria. Jednou z relativně nových možností léčby pro takové pacienty je vysokodávkovaná imunoablativní terapie (IAT) s autologní transplantací hematopoetických kmenových buněk (AHSCT).

Cíl:

Posoudit další průběh onemocnění u pacientů s relaps remitentní (RR) a primárně progresivní (PP) RS po IAT s AHSCT, sledování známek aktivity onemocnění.

Metodika:

Byla provedena pilotní monocentrická retrospektivní analýza s PPRS a RRRS, kteří podstoupili IAT + AHSCT mezi lety 2018 – 2023 ve Fakultní nemocnici Ostrava. U jedné pacientky byl použit režim BEAM (carmustin, etoposid, cytarabin, melphalan), zbytek pacientů podstoupilo režim na bázi cyklofosfamidu a thymoglobulinu. Byla provedena základní popisná statistika, ke zhodnocení EDSS před a po AHSCT byl použit Wilcoxon-signed ranked test.

Výsledky:

Do analýzy bylo zařazeno celkem 22 pacientů, z toho 12 s RRRS (54,55 %) a 10 s PPRS (45,45 %). 13 pacientů (59,09 %) bylo mužského pohlaví. Medián věku v době AHSCT byl 35,5 let (IQR 29–44) a medián doby sledování 10,5 měsíců (IQR 5–37). Medián EDSS před AHSCT byl 5,5 (IQR 4–6,5), po 3 měsících sledování 5 (IQR 3,5–6) a na poslední kontrole 6 (IQR 4–6,5). Nebyl pozorován statisticky významný rozdíl mezi EDSS před a 3 měsíce po AHSCT ($p = 0,531$), ani mezi EDSS před AHSCT a posledním EDSS ($p = 0,496$). Z podskupiny 15 pacientů u kterých byly sledovány známky aktivity nemoci (EDA-3), 10 (66,7 %) vykázalo alespoň jednu z forem aktivity nemoci.

MUDr. Radovan Bunganič (email: radovan.bunganic@fno.cz)

Neurologická klinika, Fakultní nemocnice Ostrava

Katedra klinických neurověd, Lékařská fakulta Ostravské univerzity v Ostravě